

Překlad výňatku z mimořádného bulletinu FIGU č. 28, září 2006, strany 1-8
<https://www.figu.org/ch/verein/periodika/sonder-bulletin/2006/nr-28>

NASA hledá své video z přistání na Měsíci

aneb, co nám Plejaren mají říct o údajném prvním přistání Američanů na Měsíci dne
 20. července 1969.

»Černé díry« v NASA: fotografie přistání na Měsíci jsou pryč

Úterý, 15. srpna 2006, »Tages-Anzeiger«, Curych

Americká agentura pro letectví a vesmír, NASA, nemůže najít originální nahrávky prvního přistání na Měsíci. Ani část s celosvětově známým výrokiem astronauta Neila Armstronga »Malý krok pro člověka, ale velký skok pro lidstvo« se už ani po více jak ročním hledání neobjevila, řekl mluvčí NASA.

Milióny lidí na celém světě sledovalo 20. července 1969 přistání na Měsíci na televizních obrazovkách. Celkově údajně chybí 700 beden s přenosy mise Apollo, řekl dále mluvčí NASA. Mezitím jsou údajně i data o zdraví astronautů a stavu kosmické lodě. »Už jsme je nějakou dobu neviděli. Více jak jeden rok jsme je hledali, ale neobjevily se«. Nejdříve byly záznamy uchované v národních archivech, ale koncem 70. let se prý předaly NASA. »Ještě hledáme složky, abychom viděli, kde byly naposledy«.

Starosti si však NASA ohledně těch přemístěných záznamů nedělá, řekl mluvčí dále. Celkový obsah pásek je koneckonců uložen v nějaké jiné podobě. Navíc je možné, že původní nahrávky již beztak nelze přehrát. Jejich stav se mohl velmi zhoršit, jako je tomu u všech magnetofonových pásek v průběhu let. NASA má i kopie televizních přenosů, avšak kvalita těchto snímků je horší než originální nahrávky na magnetofonovém pásku.

Událost ovšem hraje do not velkému počtu spikleneckých teoretiků, kteří neustále hlasitě spekulovali o tom, že se přistání vůbec neuskutečnilo a spíše se pořídilo v nějakém televizním studiu. Jejich domněnky se ovšem všeobecně stěží berou vážně. NASA je navíc energicky odmítla.

Více než jeden rok NASA zoufale pátrala po originálních nahrávkách prvního přistání na Měsíci. Bez úspěchu.

Touto zprávou překvapila různá média veřejnost ve středu 16. srpna 2006 (mimo jiné Tages-Anzeiger a Neu Züricher Zeitung, Curych). Jak se nás knihy dějepisu snaží přesvědčit, tak Neil Armstrong (první pozemšťan a velitel Apolla 11) údajně vstoupil po cestě dlouhé cca 384 000 km dne 20. července 1969 na náš pozemský Měsíc. Toto domnělé první přistání na Měsíci se přenášelo živě do celého světa a milióny lidí ho mohly sledovat na svých televizních obrazovkách a v rádiích. Z tohoto důvodu mají zmíněné originální videonahrávky velkou historickou hodnotu. Je proto extrémně podivné, že tak jedinečný historický dokument nelze najednou údajně najít. Překvapí to také proto, že se USA chlubí velkou minulostí a archivují všechny možné historické nástroje, dokumenty a předměty ve všelijakých muzeích a archivech.

Lze spekulovat a dohadovat se o záhadném zmizení z nedbalosti, lhostejnosti nebo ze ztráty těchto záznamů nedopatřením. Faktem však je, že ztráta těchto pásek přijde naprosto vhod zcela určitým kruhům a organizacím. Fámy o falšování, lžích, manipulacích a podvodu v souvislosti s prvním přistáním na Měsíci, získávají své posluchače stále více i ve vědeckých kruzích a dožadují se objasnění. Proto jsou ty zmizelé originální záznamy tak velmi důležité. Nelze tedy z toho důvodu vyloučit určitý zájem a jejich možné organizované zmizení. Tomuto tušení dodává živnou půdu i samotná realita dnešních

technických možností, podpořených počítači, které by mohly analýzou odhalit všelijaké manipulace filmových záběrů z roku 1969.

Událostí údajného prvního přistání na Měsíci v roce 1969, která pohnula světem, si USA vybojovala politickou a technickou mocenskou nadvládu nad bývalým Sovětským svazem. Spojené státy v očích západní veřejnosti bitvu vyhrály. Ve skutečnosti se však za dosažením této hegemonie skrývá Istivý klam. Pravdivá fakta však měla podle údajů Plejaren zůstat za všech okolností v tajnosti, a sice i poté, když za to museli být lidé vydírání, manipulováni nebo zavražděni.

Po 20. červenci 1969 nabrala historie svůj známý průběh. Zájem veřejnosti se zaměřoval převážně na americké kosmické lety a američtí astronauté několikrát úspěšně přistáli na Měsíci v letech následujících po roce 1970. Tehdejší komunistické SSSR prohrálo těmito událostmi další bitvu ve studené válce proti USA. Tím vyšel – přinejmenším na několik desetiletí – Istivý plán dotyčných amerických sil za pomoci fingovaného a údajně prvního amerického přistání na Měsíci.

Lidé byli během následujících desetiletí ponecháni ve víře, že se světem hýbající událost ze dne 20. července 1969 skutečně stala. Až na několik málo zasvěcených lidí by stěží někdo na naší planetě o této skutečnosti pochyboval. Na začátku nebyly žádné důvody k pochybnostem. Na svých televizních obrazovkách se přece miliony lidí stalo svědky heroického výkonu amerických astronautů. Nějaká taková událost by přece nešla manipulovat. Tak znělo a stále ještě zní obvyklé, avšak chybné mínění. Lidé byli fascinováni možnostmi techniky a údajnými neomezenými možnostmi amerického stylu života, avšak fakta dokazují: snímky a filmy jsou velmi klamné. Na veřejnosti však přesto nepozorovaně dřímaly jisté pochybnosti, fámy a dohady o opravdovém průběhu a daných skutečnostech ve věci prvního přistání na Měsíci. Vyjasnění však na sebe dodnes nechává čekat a navzdory zdrcujícím důkazům zůstává otázka, zda USA manipulaci údajného prvního přistání na Měsíci někdy oficiálně přizná.

Jeden zákon Tvoření říká, že úrodné semínko postupně v klidu klíčí, aby jednoho dne v plné síle prorazilo na světlo světa. Na počátku 90. let se v médiích náhle začaly objevovat porůznu zprávy a informace, které vyjadřovaly možný podvod, vědomé zfalšování nebo politicky motivované zinscenování prvního údajného přistání na Měsíci. V Základní skupině FIGU se na toto téma hovořilo již dříve a léta předtím a záležitost byla objasněna z mimozemských zdrojů Plejaren. Podle naléhavé rady Plejaren a roviny Arahata Athersata se tehdy upustilo od zveřejnění pravdy a skutečných faktů o fingovaném prvním americkém přistání na Měsíci. Nebezpečí život ohrožujících útoků na Středisko a členy v Hinterschmidruti bylo příliš velké. Především také proto, že různé osoby, které se manipulovaného přistání na Měsíci účastnily, byly bez ohledu zabity zinscenovanými nehodami nebo nemocemi atd., pakliže se pokusily porušit mlčenlivost. Předčasným odhalením se nedaly vyložit ani samotná válečná jednání coby důsledek. Poté, co se kritické hlasy šířily po celém světě, a dokonce ve vědeckých kruzích nabírala na síle pochybnost a kritika kosmických letů v 60. letech, tak se v těchto věcech situace zásadně změnila i pro FIGU. Tímto razantním vývojem se umožnilo zveřejnění a otevřené pojmenování předložených plejarische informací k jednomu z největších švindlů v historii lidstva. Když byly různé otázky na toto téma položeny a vysvětleny na FIGU fóru, na internetu, v rádiu, v televizi a tištěných médiích, je na místě a smysluplné přiblížit čtenářské obci zájemců následující výňatky plejarische informací z kontaktních zpráv »Billyho« Eduarda Alberta Meiera. Výňatky hovoří jasnou a srozumitelnou řečí a předkládají fakta otevřeně na stůl, a z toho důvodu je závěrečný komentář nadbytečný.

203. kontakt, úterý, 10. září 1985, 19:28 hod

Billy O podvodném americkém přistání na Měsíci jsme již přece různě hovořili. Mluvil jsem teď na toto téma i s jedním Američanem, který zde byl na návštěvě. Nebyl ovšem srozuměn s tím, co jsem mu ohledně vašich vysvětlení říkal. Domníval se, že podvod je prý

zcela vyloučen, neboť na zmíněném projektu přistání na Měsíci muselo spolupracovat přinejmenším 100 000 lidí, kteří by zcela určitě nemlčeli, i kdyby k tomu byli zavázáni. Přinejmenším by se značný počet z nich někdy musel proříct nebo by z důvodů svědomí nedržel jazyk za zuby. Co si o tom myslíš?

Quetzal Jak jsme již několikrát vysvětlili, americké přistání Apolla 11 na Měsíci dne 20. července 1969 se nekonalo, neboť vše byl velkolepý švindl, kterým se celý svět vodil za nos. Nebylo to ani tak, že se na podvodu účastnilo či o něm jednoduše vědělo 100 000 či více osob, nýbrž celkově to bylo zrovinka 37 osob, které se na tom podílely. Tento nízký počet osob byl směřodátný za tím účelem, aby nic neprosáklo a tento podvodně kriminální počín mohl být skutečně až do dnešního dne držen v tajnosti. Tak to bude i do budoucna, ačkoliv kritické osoby objevily a nadále objeví velmi mnoho nesrovnalostí ohledně fotografických snímků a filmových záběrů. Lež tedy bude nadále udržována, a sice navzdory prokazatelným a jasným důkazům o nesrovnalostech, které poukazují na zfalšování přistání na Měsíci. Dále je třeba říci, že podvod ohledně přistání na Měsíci je spjat i s vraždami, a sice v tom ohledu, že navzdory povinnosti zúčastněných osob mlčet nemůže, resp. nemohl určitý počet osob mlčet, což vedlo a nadále povede ke zaranžovaným »nehodám« a »nemocem« se smrtelným následkem, a to až do okamžiku, kdy již nebude žít poslední zúčastněná osoba, jejíž mlčení nebude zajištěno. Naživu zůstanou jen ti, kteří jsou ve svých lžích ohledně přistání hypnoticky natolik popleteni, že sami věří, že přistání na Měsíci opravdu uskutečnili či se na něm přinejmenším účastnili.

Billy Jak je to pak ale s měsíčním vozidlem a přistávacími přístroji atd., které na Měsíci měly být zanechány?

Quetzal Ty se na Měsíci skutečně nachází, přičemž ty ale na pozemském Měsíci zanechalo až později uskutečněné přistání.

Billy Takže Amíci na Měsíci přesto byli.

Quetzal Samozřejmě, avšak nikoliv v té době, co tvrdí, 20. července 1969. Tehdy lživě propagované a neuskutečněné přistání na Měsíci byl ryze politický tah Američanů, aby údajně přetrumfli Sovětský svaz v takzvaném vesmírném závodění, aby je prakticky předstihli a stali se tím vítězi a mocnějšími, což mělo sloužit k odstrašení před vojenskými akcemi, kterých se Američané stran Sovětského svazu obávali.

Billy Proto tedy ten obrovský podvod údajného přistání na Měsíci.

Quetzal To je správně.

Billy A vyjde pravda někdy na světlo?

Quetzal To nastane stěží, neboť celý podvod je tak sehrán, že k nalezení pravdy není prakticky žádná šance. Ani dokazatelné protiklady všeho druhu, které lze doložit fotografiemi a filmy, neponesou žádné plody k doznání pravdy.

214. kontakt, úterý 3. února 1987, 14:39 hod

Billy ... aha, pak k jiné věci: Údajné přistání Američanů na Měsíci – proč tvrdí údajní účastníci přistání na Měsíci, navzdory masivním protidůkazům, že na něm prý skutečně byli? Člověk by mohl přece donutit tyhle týpky mluvit pomocí »séra pravdy« a odhalit tak lživé přistání na Měsíci, kterým se celý svět vodí za nos.

Quetzal To by mohlo být zřejmě jen stěží možné, neboť všichni údajní účastníci byli nevědomky vystaveni silné droze a hypnóze, načež prodělali posthypnotické vymývání mozků, následkem čehož jim byly diktovány všechny umělé vzpomínky na neučiněné zkušenosti, zážitky a tím na zfalšované přistání na Měsíci, které převzali do svého bdícího vědomí a sami uvěřili svým údajným zkušenostem a zážitkům. Drogová a hypnotická blokáda, kterou se nemá nic vyzradit, je přitom natolik silná, že do ní nelze proniknout žádnými prostředky a takovéto pokusy mohly mít spíše smrtelné následky, než aby se mohla pravda vytlačit na povrch.

Billy Ach tak je to ...!

230. kontakt, středa, 11. října 1989, 04:01 hod

Billy ... pak opět něco ohledně pozemského Měsíce, resp. ohledně prvního údajného přistání Američanů na Měsíci, které mělo být dne 20. července 1969. Toto divadelní představení bylo uspořádáno přece jen kvůli politice a údajně kvůli tomu, že se před Sovětským svazem měl docílit obrovský úspěch, protože Rusové se tehdy téměř dostali do fáze, že skoro předběhli Amíky přistáním na Měsíci s posádkou. Po tomto obřím americkém podvodu s údajným přistáním na Měsíci, které se filmařsky zfingovalo na vhodném místě v Americe, se pak dodatečně opravdu uskutečnilo do roku 1972 pět přistání na Měsíci. Amíci ovšem potřebovali více času, než měli k dispozici do roku 1969, aby tato přistání mohli připravit a provést.

Proto a právě také kvůli politice se zinscenoval tento obrovský podvod a celé lidstvo bylo hanebně podvedeno. Nebude tento podvod nikdy odhalen? Divím se rovněž, proč Američané nikdy nic neřekli o tom, že na jižním a severním pólu Měsíce jsou velké oblasti, kde vládne pořád den, jak jsem viděl, když mi v mých mladých letech v roce 1946 Sfath, a pak v roce 1975 Semjase, umožnili z blízkosti pozorovat Měsíc a vidět kosmické harampádí, které tam pozemšťané dopravili.

Quetzal Lživá historie údajného prvního přistání na Měsíci již asi nepůjde odstranit ze světa. A ohledně oblastí stálého dne na severním a jižním pólu Měsíce je nutné říct, že ani já nerozumím tomu, proč o tom nebylo nic veřejně zmíněno.

231. kontakt, čtvrtek, 9. listopadu 1989, 9:48 hod

Billy ... Tak to jistě bude, avšak přesto bychom o tom měli mluvit, protože ten či onen člověk si z toho třeba může vzít pro sebe nějaké ponaučení. Můžeme jistě hovořit i o tom uplynulém, neboť mám ještě jednu otázku ohledně fingoaného přistání na Měsíci Apollem 11 ze dne 20. července 1969. Američan Neil Alden Armstrong společně s E. E. Aldrinem údajně přistáli na Měsíci, přičemž to byl nejprve Armstrong, který prý otiskl botu na měsíční povrch. Lunochod se údajně jmenoval »Eagle« a místo přistání »Moře klidu«. To je dobré jméno, neboť tam v danou dobu přece nic nepřistálo. Možná, že se pak později uskutečnila opravdová přistání na Měsíci s posádkou nebo bez posádky, která byla neoficiální, přičemž tam byl možná vysazen i lunochod atd. a byly udělané stopy – kdo ví? Program byl zakončen Apollem 17. Při údajném přistání 20. července velitelský modul pilotoval Michael Collins. O této události jsme již přece různě hovořili, přičemž vy, Semjase, i ty a Ptaah, jste vysvětlili, že prakticky všichni, kteří se na tomto podvodu podíleli, byli

hypnotizováni odborníky a celé přistání na Měsíci se vším všudy jim bylo vsugerováno hlubokou hypnózou. Nicméně to prý nefungovalo kompletně u všech, přičemž u těch, u kterých to neklaplo, ti se pak poroučeli ze života »nehodou« nebo »nemocí«. Nyní se objevila otázka, zda tedy i Armstrongovi, Aldrinovi a Collinsovi se zážitky o přistání na Měsíci vsugerovaly hypnózou, a zda ti tři o tom skutečně neměli žádné tušení?

Quetzal Skutečně to odpovídá tomu, co se událo. Ti tři byli vystaveni tak hluboké hypnóze, že se u nich nevyskytly žádné pochybnosti či nesrovnalosti, takže jejich hypnotické vnuknutí bylo dokonalé.

Billy Děkuji. To jsem si myslel, neboť ti tři muži byli skálopevně přesvědčeni o svém údajném přistání na Měsíci. Ale – co ti hypnotizéři, drželi skutečně i oni jazyk za zuby?

Quetzal Bylo postaráno o to, aby navždy mlčeli, neboť všichni čtyři přišli »nehodou« o život.

Billy Aha – tak to asi muselo být, protože ti hypnotizováni nebyli, si myslím.

Quetzal To je správně.

238. kontakt, sobota, 18. května 1991, 00:55 hod

Billy ... To jsou věci, které jsou již dlouho známé a které však žel prozatím nelze změnit. Prolhané a podvodné církve křesťanství dokonaly mocný výkon ve věci lží, švindlů, šarlatánství a podvodů atd., jež nemá sobě rovného v celém Univerzu. Oproti tomu bledne i lživý, podvodný, švindlířský a šarlatánský mocný výkon Američanů, kteří roku 1969 podvedli, obelhali a vodili za nos celý svět, když spustili divadlo údajného přistání na Měsíci s Neilem Armstrongem a spol. tím, že se měsíce předtím hermeticky uzavřeli někde na vhodném místě v nějaké poušti, v upravené hale zinscenovali fingované přistání na Měsíci a zachytili ho na videopásky, přičemž pak pozdější údajní kosmonauti letící na Měsíc tento podvod hráli. Když pak tito rádoby astronauti se svou raketou buráceli mimo Zemi a tu ve svém kosmickém modulu mnohokrát obkroužili, poslali se pak videonahrávky inscenovaného přistání na Měsíci satelitem na Kennedyho mys, kde všichni zaměstnanci zírali přišpendleni k obrazovkám, stejně jako miliardy lidí po celém světě, kteří pak byli napáleni a podvedeni stejně jako zaměstnanci Kennedyho mysu a všichni Američané. V tomto celosvětovém podvodu šlo jen a pouze o to, aby si Američané opět vyžehlili image ztracenou ve Vietnamu a dále o to, aby Sovětskému svazu zasadili ránu do zad, aby ten totiž nemohl po Měsíci chodit jako první a naopak aby Američané mohli uplatnit nárok na pozemský Měsíc. Pokud se dobře pamatuji, na tomto celosvětovém podvodu se podílelo zrovinka 37 osob, na což jsou zodpovědní lidé ještě pyšní a tvrdí, že Americe prý prokázali nezměrně velkou zásluhu, což zajisté udělá i mnoho Američanů uvedených v omyl, kriminálně založených a těch Američanů, kteří to s pravdou nemyslí tak vážně, pokud se dozví pravdu. To jsi mi vysvětlil během mé Velké cesty v roce 1975. Ach ano, většina vědoucích přišla neslavně a postupně o život zaranžovanými »nehodami« a »nemocemi« v důsledku nebezpečí porušení mlčenlivosti.

Ptaah To je správně. Vše se ovšem vykládá lživě jinak.

Billy Neil Armstrong pak vypustil z úst velká slova, když svou botu otiskl na poušti do písku, když řekl přibližně toto: »Malý krok pro mě, ale velký krok pro lidstvo«. To tedy uměl skutečně dobře kecat, neboť jeho krok byl skutečně jen zanedbatelně malý, pomyslí-li

člověk, že Ameriku vůbec neopustil, aby svůj otisk zasadil do prachu, který údajně ležel na Měsíci v měsíci červenci 1969. Slunce ovšem tuto vyřčenou lež přivede na denní světlo, neboť i když je těch 37 zúčastněných osob skutečně umlčeno – přičemž i Wernher von Braun měl být jeden z těch spolupůsobilých –, nepůjde vše zatajovat do nekonečna. Jeden ze zúčastněných ale jednou promluví, buď z důvodů svědomí nebo v opilosti či jinak, anebo možná povedou i další okolnosti k odhalení pravdy, jak jsi mi tehdy naznačil. Avšak nechme toho, neboť měl bych ještě nějaké otázky, pokud mi na ně ještě můžeš odpovědět?

Hans-Gerog Lanzendorfer, Švýcarsko

Co je dále ještě potřeba říct ve věci fingovaného přistání na Měsíci v roce 1969 a zmizení NASA materiálů, vyplývá z následujícího kontaktního rozhovoru mezi Plejare Ptaah a Billym.

Výňatek ze 433. oficiální kontaktní zprávy ze dne 23. srpna 2006

Billy ... Pověz mi, Ptaah, je ti něco známo o tom, že NASA již rok postrádá a zoufale hledá své video z přistání na Měsíci?

Ptaah Ta událost je mi známá.

Billy A proč jsi mne na to neupozornil, můj příteli?

Ptaah Protože jsme té věci nepřihádili žádnou hodnotu a ani jsme se nesnažili objasnit, zda vše odpovídá pravdě či nikoliv. My víme pravdu, že historie ohledně prvního přistání na Měsíci je jeden obrovský švindl a to nám dokonale stačí, a proto se s tím dále nemusíme zabývat.

Billy Pro vás je to tak jednoduché. Pozemšťany ale jistě zajímá, co za tím vězí. Podívej, mám zde článek z novin »Tages-Anzeiger« ze středy 16. srpna. Na, můžeš si ho přečíst ...

Ptaah Děkuji ... (čte článek) – *(překlad viz níže – pozn. překl.)*

... K tomu je potřeba něco říct: Celé to přesně zapadá do konceptu lží ve věci přistání na Měsíci, a když zde stojí psáno, že švýcarský fyzik Jonannes Geiss, někdejší vedoucí Institutu fyziky na Univerzitě v Bernu, prý naživo spoluzažil přistání na Měsíci roku 1969 v kontrolním centru NASA v Houstonu, pak byl podveden a nechal se »vodit za nos« – jak ty vždy říkáš – stejně jako všichni ostatní, kteří byli přítomni v kontrolním centru. A fólie, které Geiss tehdy obdržel – to je zcela jisté – byly upraveny na prach rozdrčenými měsíčními meteorickými kameny atd., neboť tvrzení, že NASA do té doby nevlastnila žádný měsíční materiál, jsou rovněž podvodná lež stejně jako podvod prvního údajného přistání na Měsíci. Údajný problém, který se zde popisuje, že někdejší přístroje pro přehrání nejsou kompatibilní s dnešní televizní technikou, je více než směšný, stejně jako tvrzení, že staré magnetofonové pásky by již nešlo přehrát, neboť jsou prý zničeny. Existuje velmi dobře možnost, že staré magnetofonové pásky z roku 1969 jsou stále neporušené a lze je přehrát ještě dnes, stejně jako přenést na nové nosiče, avšak co být nesmí, být prostě nesmí, neboť originální záznamy podvodného přistání na Měsíci z roku 1969 dokazují jasně a zřetelně, jaké podvodné intriky se tehdy praktikovaly. To množství chyb, které tehdy uniklo odpovědným filmovým tvůrcům

podvodného přistání na Měsíci, se přirozeně nesmí dostat na širokou veřejnost, a proto veřejnosti musí stačit, že se spokojí s nekvalitními, neostrými a mihotajícími se kopiemi, ze kterých už byly odstraněny ty nejměrodatnější podvodné chyby dříve, než vše celosvětově odvysílaly televizní stanice. Zůstalo však nicméně dost chyb, které bedliví badatelé a výzkumníci analyzovali a postavili na pranýř.

Billy Ze svého pohledu shledávám velmi podivné, že mělo zmizet 700 beden s cenným materiálem, a to právě v USA, které jsou v těchto věcech obzvláště puntičkářské a pro každou blbost zřizují celé soubory bezpečnostních opatření, aby ani myška nezvládla ukrást ždíbíček sýra. Dovedl bych si tedy představit, že NASA a různí další – možná dokonce určití lidé z vlády a armády – celou historku ohledně ztraceného videa z přistání na Měsíci jen zinscenovali, resp. vymysleli, aby uhnuli z cesty letitému tlaku veřejnosti, která již dlouho žádá otevřenou jasnost a důkazy. Nemůže-li totiž NASA již předložit žádné původní video, pak se tato organizace včetně všech spoluhráčů může z celé věci stáhnout a tvrdit, že v důsledku ztráty originálních videí z přistání na Měsíci už žel nebude možné dokázat pravost tehdejšího prvního přistání na Měsíci. Pokud by se oproti očekávání mělo zmíněné video přece jen ale odkudsi náhle objevit, pak lze s absolutní jistotou předpokládat, že se nejedná o originál, nýbrž o již manipulovanou verzi, u které pak již asi byly vyžehleny všechny podvodné chyby. Nejlepší cesta by pro NASA a její přívržence byla ovšem ta, aby se ten údajně zmizelý materiál již vůbec nikdy neobjevil. A je-li tento švýcarský fyzik Johannes Geiss názoru, že v kontrolním centru v Houstonu sledoval skutečné přistání na Měsíci, pak byl zodpovědnými činiteli podveden právě tak jako všichni ostatní, kteří se v kontrolním centru nechali vodit za nos podvodnými machinacemi, jakož i celý lid v USA a celý svět – včetně někdejších odpovědných za to celé zinscenování a včetně zhypnotizovaných astronautů, kteří své údajné přistání na Měsíci dostali »vsazeno« posthypnoticky a drogou v podobě speciálního vymývání mozků a kteří byli nebo ještě jsou názoru – pokud jsou ještě nějakí z nich na živu –, že jejich hypnotické zážitky prý byly skutečné a pravé.

Ptaah Obrovská lež a podvod tehdejšího údajného přistání na Měsíci zůstane ale nadále zachována, neboť velká část pozemšťanů se nenechá poučit pravdou, a obzvláště ne ti, kteří nosí akademické tituly a tvrdí o sobě, že jsou učenci a novináři nebo jsou za ten podvod odpovědní.

Billy O tom není žádný pochyb.

Překlad z němčiny: FIGU Studiengruppe ČR

NASA hledá své video z přistání na Měsíci

Více jak rok NASA zoufale pátrala po originálních záznamech prvního přistání na Měsíci. Bez úspěchu.

Benno Schmidt

Nasa sucht ihr Mondlandungs-Video

Über ein Jahr fahndete die Nasa verzweifelt nach den Originalaufnahmen der ersten Mondlandung. Ohne Erfolg.

Von Benno Schmidt

Das Bild ist Geschichte: 20. Juli 1969: Astronaut Neil Armstrong betritt als erster Mensch den Mond. Er spricht seinen legendären Satz vom kleinen Schritt für den Menschen, der ein grosser Sprung für die Menschheit sei -

Millionen am TV folgten zu. Die Bilder vom Mann im Mond waren zuvor durch das All zu Empfängerstationen in Kalifornien und Australien übertragen worden. Von dort wurden sie via Houston in alle Welt ausgestrahlt. Später kamen die Originalbänder der Empfängerstationen ins Archiv. Nur, in welcher?

Seit längerem schon fahndet die US-Weltreisefotografie Nasa nach dem Originalvideo der ersten Mondlandung. Gestern erlänzte Sprecher Grey Hautaloma eine «Wir haben die Bänder seit einer ganzen Weile nicht mehr gesehen. Wir haben über ein Jahr nach ihnen gesucht - und sie sind nicht aufgetaucht.»

Hintergrund der Suchaktion: Die Nasa hoffte, die Bänder in besserer Qualität der Nachweiche erhalten zu können. Das Problem: Die Wiedergabegeräte von einst sind mit der heutigen TV-Technik nicht kompatibel. Die Nasa plante deshalb, die Bänder noch einmal auf den alten Geräten abzuspielen und die Bilder mit modernen Kameras schärfer und klarer aufzunehmen. Doch daraus wird nun nichts.

Fest steht: Die Bänder wurden zunächst im Washingtoner Nationalarchiv aufbewahrt. Ende der 70er-Jahre gingen sie zurück an die Nasa. Dann verliert sich die Spur. Insgesamt fehlen 700 Minuten.

Der Voegang ist pikant. Seit Jahrzehnten spinnen Verschwörungstheoretiker zahlreiche Gerüchte um die erste Mondlandung. Kern ihrer Behauptungen: Das Ereignis habe gar nicht stattgefunden. Es sei vielmehr inszeniert worden - in einem Filmstudio.

Der Schweizer Physiker Johannes Geiss hat die Mondlandung 1969 live im Nasa-Kontrollzentrum Houston mitverfolgt. Geiss war Leiter des physikalischen Institutes der Uni Bern und verantwortlich für ein Schweizer Experiment im Rahmen der Mission. Nach der Rückkehr der Mondexerenten nahm Geiss Folien entgegen, auf denen sich unter anderem Mondstaub befand. Doch hätten die Proben nicht von Mondmeteoriten stammen können? «Vor der Mondlandung hatte man auf der Erde noch gar keine solche Meteoriten gefunden», sagt Geiss. Zweifel an der Authentizität der Mondlandungsbilder hält er auch darum für absurd.

Noch hat die Nasa die Hoffnung nicht aufgegeben, dass die Originalbänder irgendwohin wieder auftauchen. Allerdings, so flüchtigt Sprecher Hautaloma, lassen sich die Kassetten dann gar nicht mehr abspielen. Die alten Magnetbänder könnten inzwischen zerstört sein. Die Menschheit müsste weiter mit unscharfen, flimmernden Kopien leben.

Mondlandung: Originalbänder fehlen.

BEI NASA/NO WETTER

Tages-Anzeiger, Zürich, Mittwoch, 16. August 2006

Tento snímek je již historií: 20. červenec 1969: Astronaut Neil Armstrong vstupuje jako první člověk na Měsíc. Vyslovuje svou legendární větu o malém kroku pro člověka a velkém skoku pro lidstvo. Dole na Zemi ho s napětím sleduje více jak 500 milionů lidí na televizních obrazovkách.

Snímky muže na Měsíci se předtím přenášely vesmírem do přijímacích stanic v Kalifornii a Austrálii. Odtamtud se vysílaly přes Houston do celého světa. Později přišly původní nahrávky z přijímacích stanic do archivu. Ale do kterého?

Již delší dobu pátrá Národní úřad pro letectví a kosmonautiku, NASA, po původním videu prvního přistání na Měsíci. Včera uvedl mluvčí NASA, Grey Hautaloma: »Pásky jsme už poměrně delší dobu neviděli. Hledali jsme je více než rok - a dosud se neobjevily.«

Pozadí pátrací akce: NASA doufala, že bude moci pásky uchovat pro budoucnost v lepší kvalitě. Problém: Někdejší přístroje pro přehrání nejsou kompatibilní s dnešní televizní technikou. NASA proto plánovala, že pásky znovu přehraje na starých přístrojích a zaznamená snímky ostřeji a jasněji moderními kamerami. Z toho ale nyní nic nebude.

Jisté je, že pásky byly nejprve uchovány v národním archivu ve Washingtonu. Na konci 70. let se pak vrátily NASA. Pak se po nich slehla zem. Celkově chybí 700 beden.

Případ je pikantní. Teoretici spiknutí spřádají již po desetiletí četné fámy o prvním přistání na Měsíci. Jádro jejich tvrzení: Událost se prý vůbec neuskutečnila. Údajně se vše zinscenovalo v nějakém filmovém studiu.

Švýcarský fyzik Johannes Geiss sledoval přistání na Měsíci v roce 1969 živě v kontrolním centru NASA v Houstonu. Geiss byl vedoucím Institutu pro fyziku na Univerzitě v Bernu a odpovědný za švýcarský experiment v rámci mise. Po návratu astronautů z Měsíce převzal Geiss fólie, na kterých se mimo jiné nacházel měsíční prach. Avšak nemohly vzorky pocházet z měsíčních meteoritů? »Před přistáním na Měsíci se na Zemi vůbec žádné takové meteority nenašly«, řekl Geiss. Pochybnosti o autentičnosti snímků z přistání na Měsíci považuje i proto za absurdní.

NASA ještě nevzdala naději, že se originální pásky někdy přece jen objeví. Ovšem, kazety pak již nepůjde vůbec přehrát, obává se mluvčí Hautaloma. Staré magnetofonové pásky by mohly být mezitím zničeny. Lidstvo by pak muselo nadále žít s neostrými a mihotajícími se kopiemi.

Tages-Anzeiger, Curych, středa, 16. srpna 2006

Pro zajímavost:

<http://aktualne.centrum.cz/zahranici/amerika/clanek.phtml?id=216401>

NASA ztratila video z výstupu na Měsíc

12:20 | 15.8.2006

[Red Zah, Reuters](#)

Prohlédnout si první vstup člověka na Měsíc už půjde jen díky pořízeným kopiím. Autor: [NASA](#)

Washington - Nejslavnější videonahrávka v historii lidstva je ztracena. Americká NASA nemůže najít disk s výstupem prvního člověka na Měsíc.

Historická slova astronauta Neila Armstronga z 20. července 1969 - z chvíle, kdy jako první člověk vstoupil na povrch cizího vesmírného tělesa ("Malý krůček pro mě, ale velký skok pro lidstvo.") - možná již nikdy neuslyšíme z původního originálu.

Ztrátu nahrávky oznámila včera Národní agentura pro letectví a vesmír (NASA) prostřednictvím svého mluvčího Greye Hautalomy.

"Nahrávky jsme neviděli už celkem dlouho. Hledáme je už více než rok a stále jsme je neobjevili," uvedl mluvčí.

Podle něj NASA chybí asi 700 beden s nahrávkami z projektu Apollo, který nakonec vedl k úspěšnému výstupu člověka na Měsíc.

Kopie jsou méně kvalitní než originál

Nahrávky přitom obsahovaly i další důležité údaje jako data o zdraví astronautů či stavu kosmické lodi.

"Neřekl bych, že máme z něčeho obavy, kopie všech dat máme k dispozici i v jiných formách," uklidňuje zástupce NASA. Nevýhodou je, že tyto kopie jsou většinou v nižší kvalitě než původní magnetické pásky.

Podle mluvčího ale není vůbec jisté, jestli originály budou stále funkční i v případě, že se je podaří nalézt. Magnetické pásky totiž stárnutím výrazně ztrácejí svoji původní kvalitu.